

A végén

Úgy hírlík
hogy a végén
József Attila már csak sírt.
Nem is sírt, nem is ő sírt:
folytak a könnyei.
A könnyei sírtak.
Ő már nem.
Akkor már nem.
A végén már nem ő:
a könnyei.

...hogy Krúdy
a végén már csak hallgatott.
Bár igaz
ő már korábban is hallgatott.
Az ágyúcső hallgat úgy
a lövés előtti pillanatban.
Korábban úgy hallgatott.
Később úgy, miként az ágyúcső
a lövés utáni pillanatban.
Később úgy hallgatott.
A végén
a végén már úgy hallgatott
mint a csend
két robbanás között
ha szétfeszíti vállát
asztalra könyököl
háttal a világnak
s egy üveg rizlingbe bámul.

...hogy Bartók
a végén
tisztá gyolesínget öltött magára
s volt aki látni vélte amiként
egy szárnyaló pentaton
emelte a felhők fölé
túl a csillagokon fel
egészen fel
a pokolig...